”நஷ்டமோகா (பற்றுதலை வென்ற நிலை) ஆவதற்கான பல்வேறு யுக்திகள்”

ஒவ்வொருவரும் தன்னை நினைவு சொரூபமானவர் என்று நினைக்கிறீர்களா? நினைவு சொரூபமானவராக ஆகி விடுவதினால் நிலை என்னவாக ஆகிவிடுகிறது? மேலும் நினைவு சொரூபம் எப்பொழுது ஆகிறது? எப்பொழுது நஷ்டமோகா (பற்றுதலை வென்றவராக) ஆகிவிடுகிறாரோ அப்பொழுது நினைவு சொரூபமானவராக ஆகிறார். அப்படி அந்த மாதிரி நஷ்டமோகா நினைவு சொரூபமானவராக ஆகியிருக்கிறீர்களா அல்லது இப்பொழுது நினைவை மறந்த சொரூபமானவர்களாக இருக்கிறீர்களா? நினைவு சொரூபத்திலிருந்து நினைவு மறந்த நிலையில் ஏன் வந்து விடுகிறீர்கள்? அவசியம் ஏதாவது பற்றுதல் அதாவது ஈடுபாடு இதுவரை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. மற்ற அனைத்து தொடர்புகளையும் விட்டு விட்டு உங்கள் ஒருவருடன் மட்டும் தொடர்பை வைத்துக் கொள்வோம் என்று தந்தையிடம் கொடுத்த உறுதிமொழியைக் கடைபிடிக்கத் தெரியாதா என்ன? முதலில் கொடுத்த உறுதிமொழியையே கடைப்பிடிக்கவில்லை என்றால் முதல் நம்பரின் இராஜ்ய அதிகாரி மற்றும் இராஜ்ய சம்மந்தத்தில் எப்படி வருவீர்கள்? இரண்டாவது ஜென்மத்தின் இராஜ்யத்தில் வர வேண்டுமா என்ன? யார் முதல் உறுதிமொழியான நஷ்டமோகா ஆவதைக் கடைப்பிடிக்கிறார்களோ அவர்கள் தான் முதல் ஜென்மத்தின் இராஜ்யத்தில் வருகிறார்கள். முதல் உறுதிமொழி என்று கூறினாலும் அல்லது முதல் பாடம் என்று சொன்னாலும் அல்லது ஞானத்தின் முதல் விஷயம் என்று சொன்னாலும் அல்லது ஆன்மீக ஜென்மத்தின் உயர்ந்த எண்ணம் என்று கூறினாலும் இதைக் கடைபிடிப்பது கடினமாக அனுபவமாகிறதா என்ன? தன்னுடைய சொரூபத்தில் நிலைத்திருப்பது, தான் தன்னுடைய நினைவில் இருப்பது - இது எந்த ஜென்மத்திலாவது கடினமாக இருந்ததா? சுலபமாகவே நினைவில் இருந்ததினால் நினைவு சொரூபமாகவே ஆகி வந்திருக்கிறீர்கள் இல்லையா? அப்படியானால் இந்த ஆன்மீக ஜென்மத்தின் தன்னுடைய சொரூபத்தின் நினைவை ஏன் கடினமாக அனுபவம் செய்கிறீர்கள்? மனித ஆத்மாவின் விசேஷமே, மனிதன் என்ன விரும்புகிறாரோ அதைச் செய்ய முடியும் என்பது. இது தான் சாதாரண மனிதனுக்கான பழமொழியாகவும் இருக்கிறது. பிராணிகள் மற்றும் மனித ஆத்மாவுக்கும் உள்ள முக்கியமான வித்தியாசமே இது தான். அப்படி எப்பொழுது சாதாரண மனித ஆத்மா என்ன விரும்புகிறாரோ அதைச் செய்து காண்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்றால் உயர்ந்த மனித ஆத்மாக்கள், சக்தி சொரூப ஆத்மாக்கள், ஞானம் நிறைந்த ஆத்மாக்கள் தந்தையின் நெருங்கிய நெருக்கத்தில் வரக்கூடிய ஆத்மாக்கள், தந்தையின் நேரடி பாலனையை பெறக்கூடிய ஆத்மாக்கள், பூஜைக்குரிய ஆத்மாக்கள், தந்தையை விட உயர்ந்த பதவியை அடையக்கூடிய ஆத்மாக்களாகிய நீங்கள் என்ன விரும்புகிறீர்களோ அதைச் செய்ய முடியாதா? அப்படி சாதாரண மற்றும் உயர்ந்தவர்களில் உள்ள வித்தியாசமே என்னவாக இருந்தது? சாதாரண ஆத்மாக்கள் என்ன விரும்புகிறார்களோ அதைச் செய்ய முடியும். ஆனால் எப்பொழுது விரும்புகிறார்களோ எப்படி விரும்புகிறார்களோ அப்படிச் செய்ய முடியாது. ஏனென்றால் அவர்களிடம் ஈஸ்வரிய சக்தி இல்லை, இயற்கையின் சக்தி இருக்கிறது. ஈஸ்வரிய சக்தி உள்ள ஆத்மாக்கள் என்ன விரும்புகிறார்களோ, எப்பொழுது விரும்புகிறார்களோ, எப்படி விரும்புகிறார்களோ அப்படி செய்ய முடியும். அப்படியானால் என்ன விசேஷம் இருக்கிறதோ அதை நடைமுறையில் கொண்டு வர முடியாதா? அல்லது நீங்கள் கூட விரும்பவில்லை தான், ஆனால் அப்படி ஆகிவிடுகிறது என்று இன்று வரை இதைத் தான் கூறுகிறீர்களா? என்ன விரும்புகிறோமோ அதைச் செய்ய முடிவதில்லை என்ற இந்த வார்த்தை மாஸ்டர் சர்வ சக்திவானின் மற்றும் உயர்ந்த ஆத்மாக் களினுடையது இல்லை. இவை சாதாரண ஆத்மாக்களினுடையது. அப்படியானால் தன்னை சாதாரண ஆத்மாக்கள் என்று நினைக்கிறீர்களா? தன்னுடைய அலௌகீக ஜென்மம், அலௌகீக காரியமாக என்ன இருக்கிறதோ அதை மறந்து விடுகிறீர்களா? எந்தவொரு பொருள் மேலும், எந்தவொரு நபர் மேலும், எந்தவொரு தனிப்பட்ட மனோபாவத்தில் பற்றுதல் ஏன் ஏற்படுகிறது? என்னென்ன பொருட்களைப் பார்க்கிறீர்களோ அந்த பொருட்களோடு ஆன்மீக ஜென்மத்தில் என்னென்ன பிராப்தி அடைந்திருக்கிறீர்களோ அதை ஒப்பிட்டு பார்க்கும்பொழுது இரவு பகலுக்கான வித்தியாசம் அனுபவம் ஆகவில்லையா என்ன? வியக்த பாவத்தினால் கிடைத்த துக்கம், அமைதி யின்மையின் அனுபவத்தை இதுவரை முடிக்கவில்லையா என்ன? எந்தெந்த நபரை பார்க்கிறீர்களோ அந்த அனைத்து நபர்களிலிருந்தும் பழைய உலகத்தின் உறவுகளை சம்மந்தங்களை இந்த ஆன்மீக ஜென்மத்துடன் அழித்து விடவில்லையா? எப்பொழுது ஜென்மம் புதியதாக ஆகிவிட்டதோ அப்போ பழைய ஜென்மத்தின் நபர்களுடன் பழைய உறவு முடிவடைந்து விடவில்லையா என்ன? புதிய ஜென்மத்தில் பழைய சம்மந்தத்தின் பற்றுதல் இருக்கிறதா என்ன? அப்படியானால் நபர்களுடனும் எப்படி பற்றுதலை வைக்க முடியும். அந்த ஜென்மமே மாறிவிட்டது என்றால், ஜென்மத்தின் கூடவே சம்மந்தம் மற்றும் காரியம் மாறவில்லையா அல்லது இதுவரை ஆன்மீக ஜென்மம் ஏற்படவில்லை என்று அப்படி கூறலாமா? சாதாரண முறையில் கூட எங்கு ஜென்மம் ஏற்படுகிறதோ ஜென்மத்திற்கு ஏற்றபடி காரியம் நடக்கிறது, உறவு நெருக்கம் இருக்கிறது. அப்படி

இங்கு ஜென்மம் ஆன்மீகமானது மற்றும் சம்மந்தம் லௌகீகத்தினருடன் ஏன் இருக்கிறது? மற்றும் காரியமும் பின்பு லௌகீகமாக ஏன் இருக்கிறது? அப்படி நஷ்டமோகா ஆவது சகஜமா அல்லது கடினமா என்று இப்பொழுது கூறுங்கள். ஏன் கடினமாகிறது? ஏனென்றால் எந்த நேரம் பற்றுதல் உருவாகிறதோ அந்த நேரம் தன்னுடைய முகத்தைப் பார்ப்பதில்லையா? கண்ணாடியோ கிடைத்திருக்கிறது தான் இல்லையா? கண்ணாடி கூடவே இருப்பதில்லையா என்ன? ஒருவேளை முகத்தைப் பார்த்தீர்கள் என்றால் பற்றுதல் அழிந்து விடும். ஒருவேளை இதைப் பார்ப்பதற்கான பயிற்சி ஏற்பட்டு விட்டது என்றால் பயிற்சிக்குப் பின்பு விரும்பாவிட்டாலும் அடிக்கடி கண்ணாடியின் பக்கம் தானாகவே இழுக்கப்படுவீர்கள். எப்படி ஸ்தூலத்தில் சிலருக்கு அடிக்கடி பார்ப்பதற்கான பழக்கம் இருக்கிறது. புரோகிராம் உருவாக்குவதில்லை. ஆனால் தானாகவே கண்ணாடியின் பக்கம் சென்று விடுகிறார்கள். ஏனென்றால் பயிற்சி இருக்கிறது. இதுவும் ஞானம் என்ற கண்ணாடியில், தன்னுடைய சுவமானம் என்ற கண்ணாடியில் அடிக்கடி பார்த்துக் கொண்டே இருக்கிறீர்கள் என்றால் தேக அபிமானத்தில் இருந்து உடனே சுவமானத்தில் வந்து விடுவீர்கள். எப்படி ஸ்தூலமான சரீரத்தில் ஏதாவது குறைபாடு இருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது என்றால் கண்ணாடியில் பார்ப்பதினால் அதை உடனே சரிசெய்து விடுகிறார்கள். அதே போல் இந்த ஆன்மீகக் கண்ணாடியில் உண்மையான சொரூபமாக என்ன இருக்கிறதோ இதைப் பார்த்துக் கொண்டே யார் தேக அபிமானத்தில் வருவதினால் வீணான எண்ணங்களின் சொரூபம், வீணான வார்த்தைகளின் சொரூபம் மற்றும் வீணான செயல் மற்றும் சம்மந்தத்தின் சொரூபத்தைத் தெளிவாகப் பார்ப்பதினால் வீணானதை சக்திசாலியானதாக மாற்றி விடுகிறார்கள். பின்பு இந்த பற்றுதல் இருக்குமா என்ன? மேலும் எப்பொழுது நஷ்டமோகா ஆகிவிடுகிறீர்களோ, நஷ்டமோகாவின் கூடவே எப்பொழுதும் நினைவு சொரூபம் தானாகவே ஆகிவிடும். சுலபம் இல்லையா இது? எப்பொழுது அனைத்து பிராப்தியும் ஒருவர் மூலமாகக் கிடைக்கிறது என்றால், அதில் திருப்தியான ஆத்மாவாக ஆவதில்லையா என்ன? ஏதாவது ஒரு பொருளின் பிராப்தியில்லை என்றால் அப்பொழுது தான் திருப்தி இருப்பதில்லை. அப்படியானால் அனைத்து பிராப்திகளின் அனுபவம் ஆவதில்லையா என்ன? இப்பொழுது திருப்தியான ஆத்மாவாக ஆவதில்லையா? எதை பாபா கொடுக்க வேண்டுமோ அதை இந்த அழியக்கூடிய ஆத்மாக்கள் இத்தனை ஜென்மங்களில் கொடுக்க முடிந்ததா? அனேக ஜென்மத்தில், அனேக ஆத்மாக்கள் அதை பிராப்தி செய்விக்க முடியாத போது தந்தை மூலமாக ஒரே ஒரு ஜென்மத்தில் பிராப்தி ஆகிறது என்றால் புத்தி எங்கே செல்ல வேண்டும் என்று சொல்லுங்கள்? அலைந்து கொண்டிருப்பதிலா, அழ வைப்பதிலா, எட்டி உதைப்பவர் மேலேயோ அல்லது எனக் கென்று புகலிடம் கொடுப்பவரிடமா? எப்படி நீங்கள் மற்ற ஆத்மாக்களிடம் அதிகக் கேள்விகள் கேட்கிறீர்கள் தான் இல்லையா? எனவே தந்தைக்கும் ஆத்மாக்கள் உங்களிடமிருந்து இந்த ஒரே ஒரு கேள்வி தான் இருக்கிறது. இந்த ஒரு கேள்விக்கான பதிலையே இது வரை நீங்கள் கொடுக்க முடியவில்லை. யார் இந்தக் கேள்விக்குப் பதில் கொடுத்திருக்கிறாரோ அவர் நிரந்தமாக பிரசன்னமாக இருக்கிறார், யார் பதில் கொடுக்க வில்லையோ அவர் அடிக்கடி இறங்கும் கலையில் இ.றங்கிக் கொண்டே இருக்கிறார்.

நஷ்டமோகா ஆவதற்காக தன்னுடைய நினைவு சொரூபத்தை மாற்ற வேண்டியதாக இருக்கும். எப்பொழுது நான் குடும்பஸ்தன் என்ற நினைவு இருக்கிறதோ அப்பொழுது தான் பற்றுதலும் அவர்கள் மேலும் செல்கிறது. என்னுடைய வீடு, என்னுடைய உறவு என்று எப்பொழுது இருக்கிறதோ அப்பொழுது தான் பற்றுதலும் செல்கிறது. அப்படி இந்த எல்லைக்குட்பட்ட பொறுப்பை எல்லைக்கப்பாற்ப்பட்ட பொறுப்பில் மாற்றம் செய்துவிட்டீர்கள் என்றால் எல்லைக்கப்பாற்பட்ட பொறுப்பின் மூலமாக எல்லைக்குட்பட்ட பொறுப்புக்கள் தானாகவே முடிவடைந்து விடுகிறது. எல்லைக்கப்பாற்பட்டதை மறந்து எல்லைக்குட்பட்ட பொறுப்பை ஏற்றுச் செய்வதற்காக எவ்வளவு நேரம் மற்றும் எண்ணத்தை ஈடுபடுத்துகிறீர்களோ அவ்வளவு செய்வதற்குப் பதிலாக கெடுத்துக் கொண்டே செல்கிறீர்கள். நான் கடமையை ஆற்றிக் கொண்டிருக்கிறேன் மற்றும் கடமையை கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறேன் என்று நினைவு இருக்கிறது. அது செய்வது மற்றும் கவனிப்பது இல்லை. இன்னும் அதிகமாக தன்னுடைய எல்லைக்குட்பட்ட நினைவிலிருக்கும் காரணத்தினால் அந்த நிமித்தமாகியிருக்கும் ஆத்மாக்களுக்கும் பாக்கியத்தை உருவாக்குவதற்குப் பதிலாக கெடுப்பதற்கு காரணமானவர்கள் ஆகிவிடுகிறீர்கள். பிறகு அந்த ஆத்மாக்கள் கூட உங்களுடைய ஆன்மீக நடத்தையைப் பார்க்காமல் ஆன்மீகத் தந்தையுடன் சம்மந்தத்தை ஏற்படுத்துவதிலிருந்து வஞ்சிக்கப்பட்டவராகி விடுகிறார்கள். அப்படி கடமைக்குப் பதிலாக இன்னும் அதிகமாக தன் மேல் கூட நோயை ஏற்படுத்தி விடுகிறீர்கள். இது மோகத்தின் நோய் ஆகும். மேலும் அதே நோய் அனேக ஆத்மாக்களிலும் இயல்பாகவே ஏற்பட்டு விடுகிறது. அப்படி எதை கடமை என்று நினைக்கிறீர் களோ அந்த கடமை மாறி நோயின் ரூபம் ஆகிவிடுகிறது. எனவே எப்பொழுதும் தன்னுடைய இந்த நினைவை மாற்றுவதற்கான முயற்சி செய்யுங்கள். நான் குடும்பஸ்தன், இந்த பந்தனம் உள்ளவன், நான் இந்த பொறுப்பில் இருப்பவன் என்ற இதற்குப் பதிலாக தன்னுடைய முக்கிய ஐந்து சொரூபத்தை நினைவில் கொண்டு வாருங்கள். எப்படி ஐந்து முகமுள்ள பிரம்மாவை காண்பிக்கிறார்கள் இல்லையா? மூன்று முகமும் காண்பிக்கிறார்கள், ஐந்து முகமும் காண்பிக்கிறார்கள். அப்படி பிராமணர்கள் உங்களுக்கும் ஐந்து முக்கிய சொரூபம் நினைவில்

இருக்கிறது என்றால் நோய் விலகி உலக நன்மைக்கான கடமை செய்வதில் ஈடுபட்டு விடுவீர்கள். அது எந்த ரூபம் அதன் நினைவு சொரூபத்தில் இருப்பதினால் இந்த அனைத்து ரூபங்களும் மறந்து விடும்? நினைவில் வைப்பதற்கான ஐந்து சொரூபத்தை கூறுங்கள். எப்படி தந்தையின் மூன்று ரூபத்தை கூறுகிறீர்கள் அதே போல் உங்களுடைய ஐந்து ரூபங்கள் இருக்கின்றன. 1) நான் குழந்தை, 2) இறை மாணவன், 3) ஆன்மீக யாத்திரீகன், 4) போர் வீரன் மற்றும் 5) ஈஸ்வரிய காரியத்தில் உதவியாளன். இந்த ஐந்து சொரூபமும் நினைவில் இருக்கட்டும். காலை எழுந்தவுடனேயே நான் குழந்தை ஆவேன் என்ற தன்னுடைய இந்த சொரூபம் நினைவு இருக்கிறது என்றால் பின்பு குடும்பஸ்தன் என்பது எங்கிருந்து வரும்? பின்பு ஆத்மா தந்தையோடு சந்திப்பை ஏற்படுத்தி, சந்திப்பின் மூலம் அனைத்து பிராப்தியின் அனுபவம் ஏற்பட்டு விட்டது என்றால் பின்பு புத்தி அங்கு இங்கு எப்படி போகும்? அப்படி அமிர்தவேளையின் இந்த முதல் சொரூபத்தின் நினைவினுடைய பலஹீனம் தான் இருக்கிறது என்பது இதன் மூலம் நிரூபணம் ஆகிறது. எனவே தன்னுடைய இறங்கும் கலையின் ரூபத்தின் நினைவில் வருகிறீர்கள். அதே போலவே முழு நாளில் ஒருவேளை இந்த ஐந்து சொரூபமும் அவ்வப்பொழுது வேறு வேறு காரியத்திற்கேற்றபடி நினைவில் வைத்தீர்கள் என்றால் நினைவு சொரூபம் ஆவதினால் மோகத்தை வென்றவராக ஆக மாட்டீர்களா என்ன? எனவே தான் கடினத்தின் காரணமாக நீங்கள் உங்கள் முகத்தைப் பார்ப்பதில்லை என்பது தான் இருந்தது என்று கூறினோம். எப்பொழுதும் காரியம் செய்து கொண்டே தன்னுடைய கண்ணாடியில் இந்த சொரூபங்களுக்குப் பதிலாக மற்ற சொரூபம் வந்து விடவில்லையே என்று இந்த சொரூபங்களைப் பாருங்கள்? ரூபமும் கெட்டுப் போகவில்லையே? பார்ப்பதினால் கெட்டுப்போன ரூபத்தை சரி செய்து விடுவீர்கள், மேலும் சகஜமாகவே சதா காலத்திற்காக மோகத்தை வென்றவராக ஆகிவிடுவீர்கள். புரிந்ததா? இப்பொழுது மோகத்தை வென்றவராக எப்படி ஆவது என்ற இதையோ கூற மாட்டீர்கள் தான் இல்லையா? மோகத்தை வென்றவராக இப்படி ஆக வேண்டும். 'எப்படி' என்ற வார்த்தையை 'இப்படி' என்ற வார்த்தையில் மாற்றி விட வேண்டும். எப்படி நாம் தான் அந்த மாதிரி இருந்தோம், இப்பொழுது மீண்டும் அப்படி ஆகிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்ற நினைவைக் கொண்டு வருகிறீர்கள். அதே போல் 'எப்படி' என்ற வார்த்தையை 'அப்படி' -யில் மாற்றி விட வேண்டும். 'எப்படி ஆவது' என்பதற்குப் பதிலாக 'இப்படி ஆவது', இதில் மாற்றம் செய்து விட்டீர்கள் என்றால் எப்படி இருந்தீர்களோ அப்படி ஆகிவிடுவீர்கள். 'எப்படி' என்ற வார்த்தை அகன்று விட்டது என்றால் 'அப்படி' ஆகியே விடுவீர்கள். நல்லது.

ஒரு நொடியில் தன்னை நினைவு மறந்த நிலையிலிருந்து நினைவு சொரூபத்தில் கொண்டு வரக்கூடிய மோகத்தை வென்ற, எப்பொழுதும் நினைவு சொரூபம் ஆகக்கூடிய சக்திசாலியான ஆத்மாக்களுக்கு பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவும் நமஸ்காரமும்.

கேள்வி - அட்வான்ஸ் பார்ட்டியின் காரியம் என்ன நடந்து கொண்டிருக்கிறது?

பதில்: அட்வான்ஸ் பார்ட்டியைச் சேர்ந்தவர்கள் உங்களுக்காக முழு மைதானத்தையும் தயார் செய்வார்கள். அவர்களுடைய குடும்பத்தில் செல்லுங்கள் அல்லது செல்லாமல் இருங்கள். ஆனால் ஸ்தாபனையின் காரியம் என்ன நடக்க வேண்டுமோ அதற்காக அவர்கள் பொறுப்பாளராக ஆவார்கள். ஏதாவது சக்திசாலியான நிலையைப் பெற்று பொறுப்பாளர் ஆவார்கள். ஸ்தாபனையின் காரியத்தில் உதவியாளராக ஆகிறார் போல் மாதிரி அந்த மாதிரியான பலத்தைப் பெற்றிருப்பார்கள். தற்சமயம் ஒவ்வொரு நாளும் புது இரத்தத்திற்கு (இளைஞர்களுக்கு) மரியாதை அதிகமாக இருக்கிறது என்பதை நீங்கள் பார்க்கிறீர்கள். இன்னும் வரும் நாட்களில் எவ்வளவு இளைஞர்களின் புத்தி காரியம் செய்யுமோ அவ்வளவு வயோதிகர்களினுடையது செய்யாது, இந்த மாற்றம் ஏற்படும். பெரியவர்களும் குழந்தைகளின் கருத்திற்கு மரியாதை கொடுப்பார்கள். இப்பொழுது கூட பெரியவர்களாக இருப்பவர்கள் 'நாங்களோ பழைய காலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், இவர்கள் இக்காலத்தில் இருப்பவர்கள் இவர்களுக்கு மரியாதை கொடுக்கவில்லை என்றால், பெரியவர்கள் என்று புரிந்து நடத்தவில்லை என்றால் வேலை நடக்காது' என்று நினைக்கிறார்கள். முன்பு குழந்தைகளை அதிகாரத்தோடு நடத்தினார்கள், இப்பொழுது அப்படியில்லை. குழந்தைகளையும் எஜமானர் என்று நினைத்து நடத்துகிறார்கள். அப்படி இதுவும் நாடகத்தில் இருக்கிறது. சிறியவர்களும் அதிசயத்தக்க காரியம் செய்து காண்பிப்பார்கள். இன்னும் முன்னேறிச் செல்வதற்காக காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய காரியமே உங்களுடைய தொடர்பில் தான் நடக்க வேண்டும். முழுக் காரியத்தின் ஆதாரம் விசேஷ ஆத்மாக்களின் மேல் இருக்கிறது. நடந்து கொண்டிருக்கும்போதே மிதமான நிலை வந்து விடுகிறது. நெருப்பு பிடிக்கிறது, பின்பு குளிர்ந்து விடுகிறது. ஆனால் சீதளமாக ஆகக்கூடாது இல்லையா? வெளிப்படையாக என்ன ரூபம் இருக்கிறதோ அதை மனிதர்கள் பார்க்கிறார்கள். 'இதுவோ ஏற்கனவே நடந்து வந்து கொண்டு தான் இருக்கிறது, இதில் என்ன பெரிய விஷயம், பரம்பரையாக இவை நடந்து வந்து கொண்டுதானிருக்கின்றன'. ஆனால் இப்படி நடந்து கொண்டிருக்கும்போதே சீதளத்தன்மை ஏன் வந்துவிடுகிறது? இதற்கான காரணம் என்ன?

நீங்கள் லெக்சர் (சொற்பொழிவு) செய்கிறீர்கள் ஆனால் லெக்சரின் கூடவே ஃப்யூச்சர்ஸ் (முகத்தோற்றம்) கூட கவர வேண்டும். அப்பொழுது தான் லெக்சரின் எஃபெக்ட் (பிரபாவம்) இருக்கும். அப்படி தன்னுடைய

ஒவ்வொரு பாடத்தையும் சோதனை செய்யுங்கள். இன்றைய நாட்களில் சொற்பொழிவாற்றுவதில் உங்களோடு யாராவது போட்டியிட்டால் இதில் வேறு எவரோ கூட வெற்றி அடைந்து விடுவார். ஆனால் நடைமுறையில் எது இருக்கிறதோ அதில் அனைவரும் உங்களிடம் தோல்வி அடைவார்கள். முக்கியமான விசேஷம் நடைமுறை வாழ்க்கைக்கானது. நடைமுறை விஷயம் ஏதாவது நீங்கள் கூறினீர்கள் என்றால் முற்றிலும் வாயடைத்துப் போய் விடுவார்கள். அப்படி சொற்பொழிவு மூலமாக நடைமுறையின் மனோ பாவம் வெளிப்பட்டு விடும். அப்பொழுது தான் அந்த சொற்பொழிவு செய்தது தனிப்பட்டதாகத் தென்படும். என்ன வார்த்தை பேசுகிறீர்களோ அது கண்களின் மூலம் தென்படட்டும். இவர்கள் என்ன கூறுகிறார்களோ அது நடைமுறையில் இருக்கிறது, இவர்கள் அனுபவி மூர்த்திகள் என்பது வெளிப்படட்டும். அப்பொழுது தான் அதனுடைய பிரபாவம் ஏற்பட முடியும். மற்றபடி கேட்டுக் கேட்டு அனைவரும் களைப்படைந்து விட்டார்கள். மிக அதிகமாகக் கேட்டிருக்கிறார்கள். சொல்லக்கூடியவர்கள் அனேகர் ஆன காரணத்தினால் கேட்பதில் கூட களைப்படைந்து இருக்கிறார்கள். அதிகமாகக் கேட்டிருக்கிறோம் இப்பொழுது அனுபவம் செய்ய விரும்புகிறோம் ஏதாவது 'பிராப்தி' செய்வியுங்கள் என்று கூறுகிறார்கள். அப்படி உங்கள் சொற்பொழிவில் ஒவ்வொரு வார்த்தையும் அனுபவம் செய்விக்கக் கூடியதாக அந்த மாதிரி பலம் இருக்க வேண்டும். எப்படி நீங்கள் புரிய வைக்கிறீர்கள் இல்லையா? உங்களை ஆத்மா என்று புரிந்து கொள்ளுங்கள், உடல் இல்லை. இந்த வார்த்தை சொல்வதில் கூட கேட்பவர்களுக்கு உங்களுடைய வார்த்தைகளின் பலம் அனுபவம் ஆக வேண்டும். அந்த மாதிரி பலம் இருக்க வேண்டும். ஒரு நொடிக்காகக் கூட அவர்களுக்கு அனுபவம் ஏற்பட்டு விடுகிறது என்றால் அந்த அனுபவத்தை அவர்கள் விட முடியாது. கவரப்பட்டு அவர்கள் உங்களிடம் வந்து சேருவார்கள். எப்படி இடையிடையே நீங்கள் சொற்பொழிவு நிகழ்த்திக் கொண்டே அவர்களை அமைதியில் கொண்டு செல்வதற்கான அனுபவம் செய்விக்கிறீர்கள், இந்தப் பயிற்சியை அதிகரித்துக் கொண்டே செல்லுங்கள். அவர்களை அனுபவத்தில் கொண்டு சென்று கொண்டேயிருங்கள். இந்த பழைய உலகத்திலிருந்து எல்லைக்கப்பாற்பட்ட வைராக்கியத்தை கொடுக்க விரும்புகிறீர்கள் என்றால், சொற்பொழிவில் என்ன கருத்துக்களை கூறுகிறீர்களோ அதைக் கூறிக்கொண்டே வைராக்கிய உள்உணர்வின் அனுபவத்தில் கொண்டு செல்லுங்கள். இந்த உலகம் உண்மையிலேயே அழியப்போகிறது, இதன் மேல் மனதைக் கொடுப்பது வீணானது என்று அவர்கள் உணரட்டும். அந்த பண்டிதர்கள் ஆகியோர் பேசுவதில் கூட பவர் இருக்கிறது என்றால் உங்களுடைய சொற்பொழிவில் பவர் இருக்க முடியாதா என்ன? அசரீரி ஆக்க விரும்புகிறீர்கள் என்றால் அதை அனுபவம் செய்விக்க முடியுமா? அந்த அலை அப்படியே பரவி விட வேண்டும். முழு சபையிலும் அன்பின் அலை பரவி விட வேண்டும். அதைத் தான் நடைமுறையில் அனுபவம் செய்விப்பது என்று கூறுவது. இப்பொழுது அந்த மாதிரியான சொற்பொழிவு இருக்க வேண்டும். அப்பொழுது தான் ஏதாவது மாற்றம் ஏற்படும். இவர்களுடைய சொற்பொழிவோ உலகத்தினருடையதை விட வேறுபட்டது என்று அனுபவம் ஆகட்டும். அவர்கள் சொற்பொழிவில் சபையை சிரிக்க வைக்கட்டும், அழ வைக்கட்டும். ஆனால் அசரீரி நிலையின் அனுபவம் செய்விக்க முடியாது, தந்தையோடு அன்பை ஏற்படுத்த முடியாது. கிருஷ்ணன் மேல் அன்பை ஏற்படுத்த முடியும், ஆனால் தந்தை மேல் ஏற்படுத்த முடியாது. அவர்களுக்குத் தெரியவே தெரியாது. அப்படி வேறுபட்ட விஷயமாக இருக்க வேண்டும். உதாரணத்திற்கு கீதை சொன்ன பகவானைப் பற்றி உங்களுடைய கருத்துக்களை கொடுக்கிறீர்கள். ஆனால் எதுவரை தந்தை என்னவாக இருக்கிறார், நாம் ஆத்மாக்கள், அவர் பரமாத்மா என்ற இந்த அனுபவத்தை எதுவரை செய்விக்கவில்லையோ அதுவரை இந்த விஷயமும் எப்படி நிரூபணமாகும். அவர்களுக்கு ஆத்மா மற்றும் பரமாத்மாவில் இரவு பகலுக்கான வித்தியாசம் இருக்கிறது என்று அனுபவம் செய்விக்கும் அளவிற்கு அந்த மாதிரி யாராவது சொற்பொழிவு நிகழ்த்துபவர்கள் இருக்கட்டும். எப்பொழுது வித்தியாசத்தை உணருவார்களோ அப்பொழுது கீதையின் பகவான் நிரூபணமாகி விடும். நீங்கள் சொல்லும் விஷயங்களினால் மட்டும் இது புத்தியில் ஏராது. இன்னும் அதிகமான எண்ண அலைகள் உருவாகும், ஆனால் அனுபவம் செய்வித்துக் கொண்டே சென்றீர்கள் என்றால் அனுபவத்தின் எதிரில் அனைவரும் அடிபணிவார்கள், உங்களை யாரும் வெற்றியடைய முடியாது. சொற்பொழிவில் இப்பொழுது இந்த முறையை மாற்றம் செய்யுங்கள். நல்லது.

வரதானம் - சத்தியத்தின் மகான் நிலை மூலமாக எப்பொழுதும் குஷியின் ஊஞ்சலில் ஆடக்கூடிய அதிகார சொரூபமானவர் ஆகுக!.

சத்தியத்தின் அதிகார சொரூபமுள்ள குழந்தைகளின் மகிமையாக 'சத்தியம் இருக்கிறது என்றால் நடனம் ஆடுங்கள்' என்பது இருக்கிறது. சத்தியம் என்ற படகு ஆடும், ஆனால் மூழ்க முடியாது. உங்களை யாராவது எவ்வளவு தான் அசைக்க முயற்சி செய்தாலும் நீங்கள் சத்தியத்தின் மகான் நிலை மூலமாக இன்னும் அதிகமாக குஷியின் ஊஞ்சலில் ஆடுகிறீர்கள். அவர்கள் உங்களை ஆட்ட (அசைக்க) வில்லை, ஆனால் ஊஞ்சலை ஆட்டுகிறார்கள். இது ஆட்டுவதில்லை, (அசைப்பதில்லை) ஆனால் ஊஞ்சலாட்டுவதாகும், எனவே நீங்கள் அவர்களிடம் நீங்கள் ஊஞ்சலை ஆட்டுங்கள், நாங்களோ தந்தையுடன் ஊஞ்சல் ஆடுகிறோம் என்று அவர்களுக்கு நன்றி கூறுங்கள்.

சுலோகன்: அனைத்து சக்திகளின் லைட் எப்பொழுதும் உடன் இருக்கிறது என்றால் மாயா அருகில் வர முடியாது.